

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2015

Núm. 17

**Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera**

Sessió celebrada dia 22 d'abril del 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2015, de 10 d'abril, pel qual s'aprova la Instrucció de planificació hidrològica per a la demarcació hidrogràfica intracomunitària de les Illes Balears.

190

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia.

Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2015, de 10 d'abril, pel qual s'aprova la Instrucció de planificació hidrològica per a la demarcació hidrogràfica intracomunitària de les Illes Balears.

El punt únic de l'ordre del dia de la Diputació Permanent correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2015, de 10 d'abril, pel qual s'aprova la Instrucció de la planificació hidrològica per a la demarcació hidrogràfica intracomunitària de les Illes Balears.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el Sr. Gabriel Company, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé. Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. La norma que ara s'ha d'aprovar és una adaptació de la Instrucció de planificació hidrològica aplicable a les conques intracomunitàries a la nostra comunitat autònoma, tenint en compte la realitat ecològica i física de les nostres masses d'aigua així com les seves especificitats.

Tot ve d'una sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea on diu que el Regne d'Espanya ha incomplert les obligacions que li incumbeixen en virtut de la Directiva 2000/60 del Parlament Europeu i del Consell. Com dic, una sentència que ve de tota una sèrie d'anys enrere, que crec que es va iniciar devers l'any 2010, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuacions a l'àmbit de política d'aigües, i el que diu la sentència és que el Regne d'Espanya no va adoptar en aquells moments totes les mesures necessàries per transposar una sèrie d'articles d'aquella directiva.

En el seu torn la sentència referida admet que aquests articles de la Directiva marc d'aigua, indicats a dalt, bé, que no els he indicat, però que són els articles 4, el 8, el 7 en una sèrie d'apartats, etcètera, idè, el que diu aquesta sentència és que aquests articles sí que han estat traslladats a l'ordenament jurídic espanyol, respectivament, per l'apartat 5.1 de l'Ordre ministerial 2.656/2008, de 10 de setembre, i per l'article únic, apartats 2 a 6, de l'Ordre ministerial 1.195/2011, d'11 de maig. Aquestes ordres ministerials, segons indica la sentència, només s'apliquen a les conques hidrogràfiques intercomunitàries i resulta, per tant, que els articles indicats a la pròpia sentència no han estat traslladats a l'ordenament jurídic aplicable a les conques hidrològiques intracomunitàries, com és el cas de Balears.

Per tal de donar compliment al que preveu la sentència esmentada, el Govern de les Illes Balears va aprovar ja el Decret Llei 3/2014, de 5 de desembre, de mesures urgents destinades a potenciar la qualitat, la competitivitat i la desestacionalització turística a les Illes Balears, el qual, en el seu article 15 disposa que "s'afegeix una norma, una nova disposició addicional al Decret 129/1992, de 18 d'octubre, pel qual s'aprova

l'organització i el règim jurídic de l'administració hidràulica de les Illes Balears", on diu disposició addicional: "les instruccions i recomanacions tècniques a què es refereix l'article 82 del Reglament de Planificació Hidrològica així com els articles 4 apartat 8è, 7 apartat 12è segon, 10, apartats 1 i 2, i l'annex 5, secció 1.3 i la subsecció 1.4.1, amb els incisos 1 fins al 3, de la Directiva 2000/60 de la Unió Europea del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, pel qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües, seran d'aplicació a la demarcació hidrogràfica de les Illes Balears, entre tant no dicti una normativa autonòmica que reguli aquestes instruccions i recomanacions tècniques".

En aquell moment el que se'ns va dir va ser que des de Balears diguéssim que mentre no tenguéssim aquesta regulació específica de les Illes Balears, nosaltres ens aferràvem a la normativa estatal. No obstant, els efectes immediats que té aquesta norma aprovada, mitjançant la qual la comunitat autònoma queda dotada de les normes tècniques a què obliga la sentència esmentada, la Unió Europea pot considerar insuficient la mesura, i davant una possible demanda al Regne d'Espanya, amb sol·licitud de fortes sancions pecuniàries, es fa necessari l'aprovació d'una norma de desplegament que reguli amb detall la Instrucció de planificació hidrològica a l'àmbit de les Illes Balears.

És a dir, des del Ministeri de Medi Ambient, que du tots els temes de recursos hídrics, a nosaltres se'ns diu a un determinat moment que amb aquesta línia d'actuació ens anirà bé, que la Unió Europea admetrà sense cap tipus de dubtes que Balears digui que, mentre no tenguem normativa pròpia, ens podem aferrar a la normativa estatal, però després, quan parlem o quan ja passa al Ministeri d'Assumptes Exteriors, que és qui negocia directament amb la Unió Europea, diuen que pot ser que no sigui suficient, i que, per tant, val la pena rematar perfectament aquesta situació per tal de no haver d'entrar en disquisicions amb al Unió Europea.

La norma que ara s'ha d'aprovar és una adaptació de la Instrucció de planificació hidrològica aplicable a les conques intercomunitàries a la nostra comunitat autònoma tenint en compte la realitat ecològica i física de les nostres masses d'aigua, així com les seves especificitats. La instrucció indica el contingut dels plans hidrològics i els seus objectius mediambientals, d'acord amb els establerts a la Directiva marc de l'aigua; assenyalava els mètodes d'identificació, delimitació i classificació dels diferents tipus de masses d'aigua superficial i subterrània i indica les condicions de referència per a cada tipus de massa superficial i els valors lliurar amb les masses subterrànies; estableix els usos i demandes, les pressions i les incidències antròpiques significatives que han de contemplar els plans, els continguts mínims de l'inventari de pressions i de zones protegides d'acord amb la Directiva marc de l'aigua; la prioritat i la compatibilitat d'usos que s'han de preveure d'acord amb el Reglament de domini públic hidràulic i els mètodes d'assignació i reserva dels recursos que s'han d'indicar en els plans. També s'inclouen criteris metodològics per mesurar els cabals ecològics i es preveu que el resultat dels estudis previs es puguin incloure en els plans hidrològics. També es fa esment del procediment de concertació previst a la legislació vigent.

La part més tècnica correspon a l'avaluació de l'estat de les diferents categories de masses d'aigua, on s'assenyala en el contingut dels programes de control i seguiment dels indicadors de l'estat de les masses d'aigua, d'acord amb els elements de qualitat prevists a la Directiva marc de l'aigua i al procés d'avaluació. El text preveu que els plans continguin també disposicions referents a la recuperació de costos del servei de l'aigua i un programa de mesures amb quantificació del seu cost i eficàcia.

Aprofit per dir-los també que la situació de les masses d'aigua en les darreres informacions que tenim, en les darreres dades que es miren d'indicadors de nivells, estan millor que l'any passat i prou millor, per descomptat, que a l'any 2001, que era quan es va fer el darrer Pla Hidrològic.

La modificació també, aquest decret llei du una modificació de l'article 124 de la Llei 12/2014, de la Llei agrària, per una banda, per altra banda, idò, el que fem aquí és modificar aquest article que establia l'obligació de les administracions públiques de valorar en els plecs de contractacions de productes agraris la qualitat diferenciada i els efectes positius mediambientals de la producció agrària local. Com a resultat de les negociacions en el si de la Comissió bilateral Estat i Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i a fi d'evitar possibles incompatibilitats amb la Llei de garanties d'unitat de mercat, s'ha modificat la seva redacció establint que aquestes característiques es valoraran entre d'altres possibles i d'acord amb la legislació esmentada.

En relació amb aquest capítol, dir-los o fer un recordatori, del que deia, el que diu encara, la Llei agrària a l'article 124, era textualment que "Les administracions públiques de les Illes Balears i la seva administració instrumental han d'elaborar els plecs de clàusules administratives per a la contractació del subministrament de productes agraris i agroalimentaris valorant la qualitat diferenciada i els efectes positius mediambientals de la producció agrària local". En definitiva, el que sempre ha demanat el sector i que és una cosa molt lògica, que puguin tenir uns certs punts més del normal si la gent que es presenta a determinats concursos ho fa amb productes agroalimentaris d'aquí, de les mateixes Illes Balears.

I tal com ha quedat, després de negociar amb l'Administració Central és: l'article 124 diu que les administracions públiques de les Illes Balears i la seva administració instrumental valoraran, en la contractació pública de subministres de productes agraris i agroalimentaris, sempre de conformitat amb la legislació de l'Estat i amb els contractes contemplats per les directives europees en relació amb la normativa de la Unió Europea, com deia, contemplaran entre altres aspectes els socials, els mediambientals i els de qualitat diferenciada. I un punt 2, que s'hi afegeix, que diu que, sense perjudici de l'aplicació directa de l'apartat anterior, el Consell de Govern de les Illes Balears, mitjançant decret, podrà regular les condicions i requisits de la valoració de les circumstàncies assenyalades per a la contractació dels subministres dels productes agraris i agroalimentaris.

Bé, qüestions de matisos que, com que també era l'únic punt que s'ha trobat quan ho hem dut a Madrid, idò, hem trobat oportú ja aprofitar i incloure'l aquí en aquest decret llei i amb això, idò, tota la tramitació de la Llei agrària queda perfectament neta. Això és el que avui, idò, tenim aquí amb aquest decret llei. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Intervenció ara del grup en torn a favor. Intervenció pel Grup Parlamentari Popular, el Sr. Carlos Veramendi, per un temps de quinze minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Bienvenido, Sr. Conseller i director general de Recursos Hídricos que le acompaña.

Como hemos dicho otras veces, la gestión y planificación de los recursos hídricos son materias fundamentales en una sociedad moderna y más especialmente en una comunidad insular como es la nuestra, por ello ha sido una de las prioridades de este gobierno. Así, a nivel europeo, la Directiva comunitaria 2000/60/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de octubre de 2000, tenía por objeto establecer un marco para la protección de las aguas superficiales continentales, las aguas de transición, las aguas costeras y las aguas subterráneas. Por lo tanto, establecía un marco comunitario de actuación en el ámbito de la política de aguas, fijando unas obligaciones concretas para cada estado miembro, los cuales han de velar por su necesario cumplimiento.

Recordemos que a los efectos de gestión de las aguas la normativa estatal española distingue dos clases de cuencas hidrográficas: las cuencas intercomunitarias, que comprenden las aguas que discurren por el territorio de varias comunidades autónomas, y sobre las cuales el Estado tiene competencia legislativa exclusiva, y las cuencas intracomunitarias que se extienden por el territorio de una sola comunidad autónoma y sobre las cuales, según el artículo 149.3 de nuestra Constitución, las comunidades autónomas, al no estar atribuidas expresamente al Estado, podrán asumir competencias legislativas en virtud de sus respectivos estatutos de autonomía.

A raíz de esta directiva comunitaria al respecto de las cuencas hidrográficas intercomunitarias, ésta se aplicó en nuestro país mediante la Orden 2656/08, de 10 de septiembre, por la que se aprobó la Instrucción de planificación hidrológica. Esta orden fue modificada en determinados aspectos por la Orden 1195/11, de 11 de mayo. En cambio, por lo que respecta a las cuencas hidrográficas intracomunitarias, cierto número de comunidades autónomas no ejercieron su competencia legislativa, entre ellas la nuestra.

Mediante el requerimiento, de fecha 24 de febrero de 2009, la Comisión Europea informó al Estado español, durante la etapa de Gobierno socialista, que consideraba que éste no había cumplido las obligaciones que le incumbían de acuerdo a las disposiciones de la directiva comunitaria citada al haber realizado éste una transposición incorrecta y una mala aplicación de dichas disposiciones comunitarias en el ordenamiento jurídico español.

El Gobierno socialista contestó a tal requerimiento el 23 de junio de 2009. A su vez la Comisión Europea contestó a ello el 22 de marzo de 2010, mediante un dictamen, dando al Estado español un plazo de dos meses para adoptar las medidas necesarias para cumplir dicho dictamen. Dicho plazo finalizaba el 22 de mayo de 2010. Por tanto, también durante la etapa de Gobierno del pacto en nuestra comunidad que en este instrumento no actuó.

Así, un año después, el Gobierno socialista dicta la citada Orden de 11 de mayo de 2011 considerando la Comisión Europea que tras ésta la situación seguía siendo insatisfactoria en relación a la transposición de determinados artículos de la citada directiva comunitaria en lo que atañe a las cuencas hidrográficas intracomunitarias. En consecuencia, interpuso recurso. Sí en cambio cumplía a las aplicadas a las cuencas hidrográficas intercomunitarias.

A tal recurso el Estado español alegó que la transposición en derecho interno de las obligaciones que se desprenden de las disposiciones de la citada directiva comunitaria para las cuencas hidrográficas intracomunitarias estaba garantizada por la cláusula supletoria del artículo 149 tercero *in fine* de nuestra Constitución, que establece que cuando una comunidad autónoma dotada de competencia legislativa en un ámbito determinado no hace uso de tal competencia o lo hace parcialmente las normas estatales siguen estando vigentes total o parcialmente en los aspectos no regulados por la comunidad autónoma.

Finalmente, el 24 de octubre de 2013, la Sala Quinta del Tribunal de Justicia de la Unión Europea dictó sentencia en relación con las citadas cuencas hidrográficas intracomunitarias, declarando que el Estado español había incumplido las obligaciones que le incumbían en virtud de la citada directiva comunitaria, al no haber adoptado durante la etapa del Gobierno socialista todas las medidas necesarias para transponer determinados artículos de dicha directiva comunitaria, un nuevo plato roto de la etapa de Gobierno socialista.

Decir también que incluso, a más *in ri*, la Comisión Europea solicitó la condena en costas del Estado español en la medida en que durante la etapa de Gobierno socialista no proporcionó, en la fase administrativa previa, toda la información útil relativa a las disposiciones de derecho interno mediante las que consideraba haber cumplido las distintas obligaciones que le imponía la citada directiva comunitaria. Así, finalmente se condenó al Estado español al pago de la totalidad de las costas de este procedimiento, otro plato roto más de la citada etapa de Gobierno socialista.

Así, por lo que respecta a nuestra comunidad, este gobierno sí que actuó, como bien ha explicado el conseller, a diferencia de la inactividad del anterior gobierno en relación a tal planificación hidrológica, y para dar cumplimiento rápido a tal sentencia comunitaria incluyó en el Decreto Ley 3/2014, de 5 de diciembre, de medidas urgentes destinadas a potenciar la calidad, la competitividad y la desestacionalización turística en nuestra comunidad, siguiendo el criterio de los servicios jurídicos, un artículo, el artículo 15, que establecía una nueva disposición adicional a nuestra normativa de organización y el régimen jurídico de la administración hidráulica de nuestra comunidad, concretamente el Decreto 129/1992, de 18 de octubre, de tal manera que establecía adaptarse a la normativa estatal al respecto y en paralelo desarrollar la Instrucción de planificación hidrológica propia de nuestra comunidad, como hoy finalmente aprobaremos convalidando este decreto ley.

Al respecto, destacar el hecho importante de que nuestra comunidad no ha dispuesto hasta ahora de esta importante herramienta que es una Instrucción de planificación hidrológica propia y es con este gobierno que la tendrá, adaptándose a la realidad -como ha dicho el conseller- ecológica y física, así como a las especificidades de nuestras aguas. Además se incluirá en el Plan hidrológico de nuestra comunidad, aprobado por el Consejo de Ministros en esta legislatura en septiembre de 2013, que, por cierto, también solventó otra sentencia comunitaria en contra por otra inactividad del anterior gobierno. Por tanto, se ve claramente qué gobierno ha trabajado en la tan necesaria planificación hidrológica de nuestra comunidad y claramente es el actual.

Pero a raíz de la citada condena, en el mes de julio de 2014 la Comisión Europea remitió al Gobierno del Estado carta de emplazamiento de tal infracción. Así, posteriormente la Comisión Europea comunicó su intención de acordar en el ciclo de infracciones del mes de marzo la interposición de una segunda demanda por incumplimiento ante el Tribunal de Justicia de la Unión Europea, llevando esta demanda aparejada dos peticiones de sanción económica, una a tanto alzado y otra de carácter coercitiva diaria, dirigidas al Estado español al entender éstos que la mera remisión a la norma estatal no es suficiente ya que la norma estatal expresamente señala que sólo se aplica a las cuencas hidrográficas intercomunitarias.

Ello ha llevado al Gobierno central de una manera responsable, en tal estado del citado procedimiento, a comunicar a las comunidades autónomas de Andalucía, Canarias, Galicia y a la nuestra, la necesidad de adoptar la norma con carácter de urgencia entendiéndose claramente que concurren las circunstancias normativas previstas en la Constitución y en el Estatuto de Autonomía para la adopción de un decreto ley, como así se ha hecho de modo responsable por este gobierno, al objeto de evitar la interposición cierta de una nueva demanda que llevaría aparejada una importante sanción económica, ante la entendida inexecución de la citada sentencia condenatoria comunitaria, evitándose la correspondiente repercusión económica negativa para nuestras arcas públicas.

Al respecto, decirles que miren en la web la información de acceso general de la Comisión Europea en relación con los actuales procedimientos de infracción, la ejecución de sentencias y el cálculo de tales multas, lo cuantiosas que llegan a ser.

La figura del decreto ley, como saben, da una respuesta rápida en un plazo más breve a otro tipo de tramitación parlamentaria, cumpliéndose aquí los requisitos exigidos por la jurisprudencia constitucional ante la necesidad de una acción normativa inmediata. Por ello, ante esta situación este gobierno, ya lo he dicho, de manera muy responsable, adelantó tal norma y así el Consell de Govern del pasado 10 de abril, por tanto acabado ya el periodo parlamentario, adoptó entre otros acuerdos aprobar este decreto ley, que hoy convalidamos, por el cual se aprueba la Instrucción de planificación hidrológica para la demarcación hidrográfica intracomunitaria de nuestra comunidad. Al respecto, destacar también que la transposición de la citada directiva comunitaria ha requerido estudios e informes técnicos de muy dificultosa elaboración.

Por tanto, en este aspecto, convalidando este decreto ley se cubren diversas finalidades: la primera, adaptar la normativa de nuestra comunidad a la citada directiva comunitaria cumpliendo así la parte dispositiva de la citada sentencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea; la segunda finalidad, por tanto, evitar ser sancionado con una alta multa coercitiva diaria al ya no existir el supuesto de hecho necesario de tal objeto de sanción, y además, poder contar nuestra comunidad, por primera vez, con esta herramienta técnica que señala los métodos de identificación, delimitación y clasificación de los diferentes tipos de masas de aguas superficiales y subterráneas, además de los usos y demandas y de los contenidos mínimos de acuerdo a la directiva marco del agua, entre otras muchas cuestiones.

Nuevamente tenemos que gobiernos del Partido Popular con actuaciones responsables arreglan los platos rotos, los incumplimientos y la cierta desidia de etapas de gobierno socialista, en este caso por no cumplir una directiva comunitaria, entre otras, con sus graves consecuencias económicas, además en un tema tan importante y estratégico como es la planificación hidrológica, donde, nuevamente, este gobierno ha de solventar sentencias comunitarias en contra, por falta de actuación del anterior gobierno, como ya ocurrió con el Plan hidrológico de nuestra comunidad, además de permitir contar con estos importantes instrumentos de planificación técnica.

Por otra parte, en el mismo decreto ley que hoy convalidamos se ha incluido una disposición final tercera donde se modifica un artículo concreto, como bien ha explicado el conseller, artículo 124 de la Ley 12/14, de 16 de diciembre, agraria de nuestra comunidad. Recordemos, aunque tengamos que ser reiterativos, que con esta ley nuestra comunidad autónoma cuenta, por primera vez, con una ley propia al respecto. Así, tras su aprobación, desde la Comisión de seguimiento de actos y disposiciones de las comunidades autónomas, en su reunión del pasado 29 de enero, se plantearon unas determinadas posibles incompatibilidades de tal artículo en relación con la normativa estatal. Y en el marco establecido por el Derecho comunitario, concretamente en relación con la Ley de contratos del sector público y directivas comunitarias al respecto, cabiendo en la normativa comunitaria la posibilidad de

introducción de elementos de discriminación positiva en la contratación pública. Y además, también, con la Ley 20/13, de 9 de diciembre, de garantía de unidad de mercado, estableciendo cauces de cooperación que permitieran buscar la solución adecuada a esta situación.

Así, la Comisión bilateral de cooperación entre la Administración del Estado y nuestra comunidad, de conformidad con las (...) previas llevadas a cabo por el grupo de trabajo constituido a tal efecto, por acuerdo del pasado 23 de febrero, para el estudio y propuesta de solución, adoptó el acuerdo que solventa la posible discrepancia, promoviendo nuestra comunidad la modificación del citado artículo 124, como así se ha hecho con el decreto ley que hoy convalidamos, para adaptarlo a la normativa estatal en materia de garantía de unidad de mercado y de contratación pública, todo ello en el marco establecido por el Derecho comunitario, con una redacción que no hace perder el sentido y efecto que originariamente se pretendía con tal artículo.

Por tanto, con este decreto ley que hoy procederemos a convalidar, se constata, nuevamente, que independiente del momento en que nos encontremos este gobierno es un gobierno que trabaja, responsable y que adopta soluciones ante los posibles problemas para los intereses de nuestras islas.

Por ello, desde el Grupo Popular, les pedimos al resto de grupos de la oposición que, con independencia del período preelectoral en que nos encontramos, tengan esa altura de miras necesaria y apoyen la convalidación de este decreto ley, habiendo quedado ampliamente explicados los motivos de éste y su importancia.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias. Intervencions ara dels grups parlamentaris, en aquest cas del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marc Pons, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Fora de temps i de joc, amb el parlament dissolt i la majoria de diputats i diputades que ja han deixat de ser-ho, iniciam el que serà, previsiblement, l'últim debat com a conseqüència d'una tramitació legislativa que deixa en evidència, una vegada més, la pitjor de les formes i també del fons d'un govern que s'ha equivocat massa vegades. I és que amb la tramitació d'aquest Decret Llei 1/2015, de 10 d'abril, pel qual s'aprova la Instrucció de planificació hidrològica per a la demarcació hidrogràfica intracomunitària a les Illes Balears, hi trobam un petit mostrari concentrat on s'hi reconeixen les essències, els prejudicis i els tics més representatius d'una mala forma de governar.

Aquest és, idò, senyores i senyors membres d'aquesta diputació permanent, el resum sintetitzat d'una bona part de la mala praxis de la política del Govern Bauzá, i els ho explicaré. Una mala forma de governar és creure que el Govern, és creure des del Govern que s'han de controlar i furar les competències i atribucions d'aquest parlament, i ja no em referesc al control que el Govern ha exercit sobre la presidenta d'aquesta institució, la qual, en lloc d'erigir-se en una garant de l'equanimitat i ferma defensora del poder legislatiu, s'ha acabat convertint en una peça més de l'engrenatge governamental, al servei i consideració del president Bauzá; ni l'edulteració per part del grup parlamentari que dona suport al govern, els quals han convertit la tasca de control al Govern en una espècie de temps per a la propaganda autocomplaent, mitjançant les preguntes d'*autobombo* i que han tingut per finalitat sobretot constrènyer al màxim la tasca d'oposició; ni tan sols en el vet fixat sobre els diputats no adscrits, als quals se'ls ha impedit la constitució del Grup Parlamentari Mixt i, per tant, la possibilitat de presentar iniciatives pròpies en aquest parlament; sinó també i sobretot, a l'abús del decret llei, aquest que avui pretenen validar i que ja és en vigor, és el Decret Llei número 29 d'aquesta legislatura.

Han fet vostès de l'excepció norma, mai, a cap altra legislatura, no trobarà ningú un abús tan evident del Govern, un menyspreu tan gran cap a la feina que fa i que es fa des del Parlament. I amb aquesta estratègia de normalitzar allò que és anormal, han bloquejat debats, ocultat informacions i saltat tràmits administratius, i han devaluat la feina i les responsabilitats d'aquest parlament, que és on resideix la sobirania del poble de les Illes Balears, i açò no hauria de ser.

Una mala forma de governar és també deixar per al darrer aquelles feines que des de fa molt temps saben que s'havien de fer, fins a l'extrem de presentar-les quan el parlament ja s'ha dissolt i la majoria de diputats ja no hi són. Mai, mai una diputació permanent no havia validat un decret llei, aquesta és una tasca que correspon al plenari d'aquesta institució, i més greu és encara quan resulta que fa més d'un any i mig que el Partit Popular i el Govern saben de la necessitat d'aprovar aquesta normativa i, en canvi, han demorat la seva tramitació. Aquesta descoordinació i falta de planificació per resoldre una sentència del mes d'octubre del 2013 fins a l'extrem d'haver-la de portar a la Diputació Permanent, en plena campanya preelectoral, és una fotografia més dels embulls que tot sol ha creat el mateix govern.

Però açò no acaba aquí, perquè una mala forma de governar és també i ha estat també la reiterada mala praxis jurídica de les lleis impulsades pel Govern Bauzá, fins a l'extrem que moltes de les quals han comptat amb visos d'inconstitucionalitat per part del Govern d'Espanya; l'exemple de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori és prou eloqüent. Per al Govern de Mariano Rajoy la Llei del sòl incompleix la legislació de rang superior; la Llei de caça i pesca fluvial incompleix la legislació superior; la Llei de transports terrestres incompleix la legislació superior; la Llei de pesca va incomplir la legislació de rang superior, i la Llei agrària incompleix la legislació de rang superior. Ja ho veuen, sobre les sis lleis impulsades pel conseller Company, hi pengen o hi penjaven visos d'inconstitucionalitat per part de l'Estat. No n'hi ha cap de fallada, tot un exemple d'inseguretat jurídica; tot un exemple més, si em permeten dir-ho, dels bunyols jurídics de la

conselleria. I és que encara és pitjor, la forma de solucionar-ho no és amb la tramitació d'un articulat específic per corregir deficiències imposades des de Madrid, sinó que ho fan aprofitant la tramitació d'una altra llei que en aquest moment, i per casualitat, es tramitava, i que res no té a veure amb la matèria esmenada.

Tot molt més complicat, tot molt més insegur, tot molt més embullat per no fer bé des del principi les feines jurídiques. Els posaré i els ho explicaré amb exemples. A la Llei de mines hi trobaran vostès una part dels articles corresponents a la Llei de transport, que uns mesos abans s'havia aprovat i que l'Estat va obligar a modificar. A la Llei agrària hi trobaran vostès una quinze d'articles corresponents a la Llei de pesca, que uns mesos abans s'havia aprovat i que l'Estat va obligar a modificar. Les deficiències de la Llei del sòl ni tan sols sabem ben bé a quina llei s'han corregit, si és que ho han fet. I avui sabem que algun article de la Llei agrària l'hauré d'anar a cercar a la llei per la qual s'aprova la Instrucció de planificació hidrològica per a la demarcació hidrogràfica intracomunitària a les Illes Balears; açò és la llei que validam avui, referida a la planificació hidrològica i que se suposa que era per donar resposta a una sentència d'Europa. També regularà, per decisió del conseller, el subministrament de productes agraris i agroalimentaris a les institucions públiques de les Illes Balears, un exemple més de la legislació caòtica aprovada al llarg d'aquesta legislatura, un exemple més d'aquesta mala praxis legislativa del Partit Popular. En resum, visos d'inconstitucionalitat i dispersió temàtica en la normativa; la realitat, l'increment de la seguretat jurídica com a conseqüència de la legislació aprovada al llarg d'aquesta legislatura.

Ja ho veuen, senyores i senyors diputats, el marc és marca de la casa i d'aquesta legislatura aquesta utilització que el Govern ha fet del Parlament; la descoordinació i falta de planificació per donar resposta a una sentència que s'ha produït fa ara més d'un any i mig; la mala tècnica jurídica que han envoltat moltes de les decisions legislatives.

Però n'hi ha més, perquè en matèria d'aigües les desconsideracions de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori no han pogut ser ni més reiterades ni més evidents, sense la més mínima sensibilitat per un dels recursos naturals més bàsics i que més degradat es troba a les Illes Balears, totes i cada una de les decisions del Govern s'han encaminat en la direcció de la sobreexplotació i la devaluació de la qualitat dels nostres aqüífers. Ho va fer primer amb l'aprovació de la Llei de mesures urgents per a l'activació econòmica, la qual va atorgar al conseller carta blanca per autoritzar l'extracció de més de 4.000 milions de litres d'aigua cada any, en contra del que fixava i fixa la Llei estatal d'aigües i l'europea, la Directiva marc de l'aigua. Una llei que donava i dona barra lliure a la sobreexplotació de les nostres aigües subterrànies, el que provocarà, segons tots els experts, a la llarga, importants increments de clorurs i de nitrats, devaluant encara més la qualitat d'uns aqüífers que ja es troben en el límit. És igual si els aqüífers sobrepassen el límit de nitrats o si la gran majoria d'aquests aqüífers es troben afectats per la intrusió marina, és igual, el conseller va dir que incrementaria les extraccions sense mirar les seves conseqüències i ho va fer.

Però aquest reial decret que avui debatem en certa manera també canvia algunes coses, perquè marca, entre d'altres, l'obligació de recuperar la qualitat dels aqüífers, i per tant entra en contradicció amb el que vostès mateixos varen aprovar i que anava en la direcció d'incrementar les extraccions a les zones vulnerables. Per açò mateix, la pregunta també és obligada, si la disposició derogatòria única deroga totes les disposicions que s'hi oposen, queda, Sr. Conseller, derogat el capítol 6, d'aigües de la Llei d'activació econòmica, la qual dona carta blanca a incrementar la sobreexplotació dels aqüífers vulnerables? Esper que ens pugui contestar aquesta pregunta.

I un cas similar es repeteix amb la modificació del Pla hidrològic, on, després de sol·licitar al Govern de l'Estat la seva retirada, va decidir canviar-lo amb la més absoluta penombra, sense cap tipus de participació, i va acabar per presentar un Pla hidrològic totalment edulcorat. Va eliminar 73 articles de la normativa inicialment aprovada i va suprimir la gran majoria d'aportacions que s'incorporaren fruit del procés de participació, sense acompanyar-les d'estudis i justificacions necessàries. Va decidir unilateralment que els annexes del Pla hidrològic, que és on es troben els plànols i, per tant, les delimitacions territorials, no serien d'obligat compliment. Va eliminar el caràcter obligatori de complir les normes tècniques d'execució de sondejos, les relatives al control de captacions i la d'eliminar els límits màxims d'extreure aigua en els pous que es troben en aqüífers vulnerables. Va reduir les distàncies entre captacions i les referides a la línia de la mar. I el que encara és pitjor, va rebaixar no tan sols els criteris de qualitat en les captacions de proveïment d'aigua per a la població, sinó també els requisits que garantien un correcte funcionament de les depuradores. Fins i tot va decidir que tots aquests canvis no eren substancials i per tant es va negar a fer una nova avaluació d'impacte ambiental, quan les afectacions sobre els recursos hídrics són nombroses, la qual cosa disminuirà el nivell de protecció respecte del pla anterior.

I és clar, tanta desprotecció, tan poc afecte, tanta poca estima pel que representa l'aigua de qualitat a les Balears ha acabat passant factura al Govern Bauzá i molt especialment a la Conselleria d'Agricultura, perquè ara ens trobam que Brussel·les es nega a aprovar el Pla de desenvolupament Rural, el PDR, açò són les ajudes del sector de l'agricultura per als pròxims set anys, fruit de la negociació de la PAC. De fet, la comissió europea ha tramès al conseller més de 200 deficiències que hauran de ser corregides, si volen que Brussel·les aprovi el PDR, i moltes de les quals com a conseqüència dels incompliments de la matèria d'aigües.

Els posaré alguns exemples, ja que veig que el mateix conseller no els recorda, els llegesc textualment, diuen aquestes deficiències: *“La lucha contra la contaminación del agua ocupa un lugar marginal entre las necesidades identificadas, cuando en realidad el 30% de las aguas subterráneas se consideran de mala calidad a causa de los nitratos, y esto, en realidad, no puede ignorarse.”* N'hi dic una altra *“El cumplimiento de la Directiva marco del agua debería figurar en un lugar destacado en la estrategia del PDR, no ocurre así, y, sin embargo, la escasez periódica de agua, el riesgo demostrado de descenso progresivo de las aguas subterráneas, la intrusiones marinas y la grave contaminación por nitratos, así lo justificarían.”* I no ho han fet. Una altra: *“Los sistemas de*

tarificación del agua no parecen alentar un uso eficiente de ésta.” I així podríem continuar.

Després de tants de viatges a Brussel·les, de tant presumir que la nova PAC recolliria totes les seves peticions, i ara resulta que li han tombat el Pla de desenvolupament rural, entre altres, per l'equivocada política empresa en matèria d'aigües; perquè no ha tingut en compte la contaminació dels nitrats dels nostres aqüífers, perquè no ha donat correcte compliment a la Directiva marc de l'aigua, perquè no han presentat plans de tarifació de l'aigua.

Quina paradoxa, qui deia que ajudaria l'agricultura a costa de sobreexplotar els aqüífers i ara resulta que no li aproven el paquet d'ajudes del sector agrari de les Illes Balears perquè ha fet una mala política en matèria d'aigües.

Acabarem aquesta legislatura sense PDR aprovat, Sr. Conseller, i ho farem per la seva falta de responsabilitat ambiental, i açò ho dic al conseller de Medi Ambient i per suposat, també, al conseller d'Agricultura. I per açò mateix, perquè no ha demostrat en tota la legislatura la més mínima sensibilitat cap als problemes ambientals, econòmics i socials que provoca a les nostres Illes el constant deteriorament de les nostres aigües, perquè en lloc de treballar per millorar la qualitat de les nostres aigües ha decidit apostar per la sobreexplotació dels pocs recursos que ens queden, perquè ha castigat tant els nostres recursos naturals que fins i tot ha acabat suposant un bloqueig des d'Europa a les ajudes agràries, perquè la seva deixadesa ha fet que durant un any i mig des de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea no hagi pogut tramitar com pertoca l'actual decret llei com a un projecte de llei davant el Parlament, que ara està dissolt.

Per tot açò, des del Grup Socialista, no podem donar suport a la validació del decret llei que avui vostès pretenen aprovar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta legislatura en el Parlament acaba com va començar, va començar el Govern tramitant un decret llei, que no estava justificat, i ara tramiten un decret que arriba tard, quan ja el Parlament està dissolt. En total 29 decrets lleis, això implica que el Govern de les Illes Balears ha governat bàsicament a cop de decret llei, a raó pràcticament d'un decret llei cada mes i mig, aquesta ha estat la manera de governar autoritària i sense tenir en compte les tramitacions que pertocaven al Parlament.

No podem donar suport a aquest decret llei 1/2015, de 10 d'abril, pel qual s'aprova la Instrucció de planificació hidrològica per a la demarcació hidrogràfica intracomunitària a les Illes Balears, no li podem donar suport perquè, malgrat que la instrucció que es du a aprovació en forma de decret llei és una proposta bàsicament de caràcter tècnic per transposar una normativa europea, hi ha motius més que suficients per a no poder donar suport.

El primer de tots, formalment, perquè han esperat per fer, un més, un altre decret llei quan el Parlament ja està dissolt, en lloc de fer-lo abans.

En segon lloc, perquè la planificació hidrològica aquesta legislatura ha estat un autèntic desastre, Sr. Conseller, començant pel boicot a l'anterior Pla hidrològic; un pla hidrològic que va iniciar la seva tramitació el conseller de Medi Ambient, Sr. Jaume Font, es va acabar amb el pacte. I quan ja estava aprovat per tots els membres del Consell Balear de l'Aigua i del Consejo Nacional, el Sr. Company va pressionar el ministeri perquè el fessin enrera, un pla hidrològic que havia comptat amb un procés de participació exemplar, va ser tombat per voluntat política, perquè no agradava ni la cartografia de Ses Fontanelles, darrera zona humida de Palma, els records de la pressió urbanística que hi ha sobre aquesta zona, ni agradava que es controlàs l'extracció d'aigua a un territori amb poca aigua i amb uns aqüífers vulnerables, com és el nostre cas. O donar cobertura, mitjançant l'extracció d'aigua, en teoria amb fins agrícoles, per proveir les urbanitzacions il·legals que han tornat legalitzar, gràcies a la Llei del sòl i a l'eufemisme dels assentaments en medi rural.

En tercer lloc, un altre motiu pel qual no podem donar suport a aquest decret llei, és que la Unió Europea va renyar, fa pocs mesos, i el Govern ho ha mantingut en secret, el conseller i el Govern del Sr. Bauzá, per la mala gestió del Pla hidrològic, en uns termes absolutament contundents, l'informe provisional de la Comissió Europea sobre plans hidrològics 2009-2015, després de la reunió bilateral del 10 de novembre de 2014, en aquest informe el Pla hidrològic de Balears té el dubtós honor d'aconseguir un protagonisme poc habitual, i així, al punt primer, que tracta de les principals àrees d'actuació per a millores, diu: *"Balears, el borrador del Plan hidrológico de cuenca publicado para consulta no resuelve muchos de los problemas identificados por la comisión en la evaluación del primer Plan hidrológico de cuencas"*, es refereix al pla aprovat el setembre de 2013. *"La evaluación de presiones e impactos deben ser actualizados y los programas de seguimiento restablecidos. Deben tomarse medidas urgentes para recuperar los acuíferos de Baleares. Es esencial modificar la legislación que permite que se concedan nuevas concesiones para la explotación de las aguas subterráneas en tanto que las masas de agua subterránea se encuentran en mal estado cuantitativo"*.

Crida l'atenció que entre els temes que es consideren més rellevants i que serveixen de síntesi de l'informe, que és un informe a nivell de l'Estat espanyol, figuri aquest paràgraf referit a les Illes Balears, l'únic pla al qual es refereix en concret a aquest apartat general.

Per altra banda, al punt 16 es dediquen, no a temes generals, com la resta de punts, sinó específicament a Balears, i estableixen quatre accions que s'han d'escometre abans de l'aprovació del pla. I així, la Unió Europea ens diu que hem de garantir que el més aviat possible hem de restablir el programa regular de seguiment; hem d'informar per escrit sobre el procés de consulta pública i aprovació del primer pla hidrològic; hem de canviar la regulació que permet la concessió de noves concessions en masses d'aigües subterrànies en mal estat quantitatiu; hem de considerar l'ús del mecanisme de declaració de sobreexplotació en masses d'aigua en mal estat. En definitiva, crida l'atenció el to taxatiu i contundent utilitzat per la Comissió en relació amb la situació de les Illes Balears en aquest informe respecte del Regne d'Espanya, de 10 de novembre del 2014.

I en darrer lloc, tornen a caure en els mateixos errors d'arbitrarietat i de voler adaptar les normes i l'acció pública als interessos particulars, amb la informació pública del nou Pla hidrològic, que va acabar el termini d'informació pública fa poc, entre altres coses, crida l'atenció que la tramitació ambiental es va iniciar amb absència d'un document de propostes del Pla hidrològic; el document de referència que determina els continguts de l'informe de sostenibilitat ambiental s'ha elaborat sobre la base d'un document inexistent contravenint el que indica l'article 79 del Reial Decret 907/2007, pel qual s'aprova el Reglament de planificació hidrològica, que en el cas concret el procediment ambiental no s'ha iniciat amb el document de proposta de planificació, sinó amb l'esquema provisional de temes importants, quan aquest document, l'esquema provisional, és en realitat una anàlisi preliminar que s'ha d'integrar i formar part del Pla hidrològic, mentre que el segon és el document que s'ha de sotmetre a avaluació ambiental estratègica.

En definitiva, el tràmit al Consell Balear de l'Aigua s'ha realitzat sobre l'esquema provisional i sobre una proposta de pla hidrològic que no ha passat el tràmit ambiental, i tot això abans d'esgotar el termini de sis mesos de consulta convocat, de fet, quasi abans de ser convocat.

Per tots aquests motius que he exposat, hem de concloure que aquesta ha estat una legislatura des del punt de vista de planificació hidrològica, en concret, i en general mediambientalment nefasta, molt negativa, en què hem tengut molts de retrocessos, i evidentment aquest decret llei avui és una exemplificació d'aquesta mala planificació, d'aquesta mala gestió que ha dut a terme el Govern de les Illes Balears durant aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Té la paraula el Sr. Carlos Veramendi, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sra. Presidenta. Miren, desde el Grupo Parlamentario Popular, una vez más actuaremos con total responsabilidad como también hace este govern y daremos apoyo con nuestro voto favorable a la convalidación de este decreto ley. Somos plenamente conscientes de su necesidad, trascendencia y urgencia.

Decir otra vez a los grupos de la oposición que por mucho que digan no creo que existan excusas reales ni motivos reales para no dar apoyo a su necesaria convalidación, salvo a lo que nos tienen acostumbrados que es el buscar la confrontación por buscarla, y más, como ya nos imaginábamos, en el periodo en que nos encontramos, como ya hemos visto con las intervenciones que han efectuado.

Miren, la Diputación Permanente, como es el caso de hoy, tiene por función, como recoge el artículo 61 del Reglamento de esta cámara, velar por el poder del Parlament en determinados momentos como es el que nos encontramos. Por tanto, se cumple totalmente ésta con la convalidación de este decreto ley que hoy tratamos, digan lo que digan. La acción de gobierno de este govern continua y en este caso la urgencia y necesidad de adoptar este acuerdo está totalmente justificada y hemos dado y se han dado totalmente las explicaciones de ello, diferente es que se quieran aceptar.

Se ha explicado total y pormenorizadamente el proceso con datos, fechas y momentos y el porqué de este necesario urgente decreto ley, aunque a alguno no le interese oírlo o ni siquiera quiera oírlo. Las formas y el fondo del Gobierno socialista fue lo que nos llevó a la sentencia que nos ha condenado, y la sentencia es muy clara, esto sí que es un verdadero *bunyol*, como ha dicho alguno, lo que hizo el Gobierno socialista, que curiosamente incluso el portavoz socialista ha obviado el origen.

Lamentar -y podemos entender que nos encontramos en un periodo preelectoral- el intento de último minuto de gloria de alguno que, menos hablar del decreto ley, ha hablado de cuestiones nada relacionadas como desde la presidenta del Parlament a todo lo que le ha pasado por en medio, es típico lo que nos tienen acostumbrados.

También lamentar que los portavoces de la oposición traigan sus posturas predeterminadas sin atender la urgencia y necesidad de este decreto ley.

Hablan de dispersión normativa, recordarles el cajón de sastre que eran sus leyes de presupuestos, donde se modificaba de todo, de todo color, forma y contenido, eso sí que era dispersión, veo que algunos tienen poca memoria.

Realidad, ¿quien ha hecho la modificación del Plan hidrológico y la Instrucción de planificación? Pues este govern, el resto son canciones.

Acabamos la anterior legislatura, a pesar de que algún portavoz hoy lo intente justificar, sus penas, sin revisión del Plan hidrológico, eso sí, había un complot, el Sr. Company no sé qué había hecho, bueno, había muchos complots, que era obligatorio hacerlo y eso sí, hay una sentencia comunitaria que lo recuerda. Conclusión: digan lo que digan no lo hicieron, eso sí, estudios, son unos letrados en estudios.

Insisto en que reflexionen y ya me hubiese gustado que dejen a un lado las posibles confrontaciones y esas críticas infundadas que han aplicado toda la legislatura, y por lo menos hoy den apoyo a la convalidación de este importante decreto ley. Tengan claro que si no fuera necesario y urgente no se traería a la Diputación Permanente y no se hubiese aprobado en Consell de Govern, lo que pasa es que la responsabilidad de este govern es manifiesta y para que pueda salir les pediría un pronunciamiento unánime de esta cámara, creo que es importante.

También me gustaría que vieran lo que están haciendo otras comunidades autónomas por estas fechas con estas mismas actuaciones, una de ellas la Junta de Andalucía presidida por no sé quién, porque todavía está en sede vacante. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps d'intervenció en torn de contrarèplica. Temps ara d'intervenció de contrarèplica, si no em demanen la paraula temps ara de contrarèplica. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no hem tengut informació, ens ha caigut aquest decret llei sense cap tipus d'explicació a l'oposició i sense acabar-nos de justificar algunes qüestions que a nosaltres ens semblen bàsiques. No ens ha explicat per quin motiu es van torbar tant a adaptar-se a aquesta llei, a aquesta sentència, un any i mig, i resulta que després... és a dir, es van torbar tant i ara resulta que han hagut de frissar tant per poder-ho fer, no entenem aquesta descompensació de temps que ens pensàvem que vostè avui ens podria explicar.

Com tampoc no ha explicat ni ha fet cap referència al motiu pel qual el Pla hidrològic a dia d'avui no es troba transposat totalment a la normativa d'obligat compliment, no entenem per què açò és així, Sr. Conseller. I l'única justificació que hi trobam, l'única justificació que hi trobam en aquesta normativa que avui aprovarem és que feien falta estudis de cost personal i tècnic que no es van poder fer. No s'ha transposat totalment bàsicament perquè feien falta estudis que eren molt laboriosos

i no els han fet i voldríem saber per què. Si no és cert, Sr. Conseller, demani la paraula i ho expliqui, però si vol jo li llegesc directament l'exposició de motius, i l'exposició de motius és molt clara, en primer lloc: amb la finalitat d'adoptar i incorporar el marc normatiu autonòmic a les innovacions que estableix la Directiva el Govern de les Illes Balears va elaborar aquest Pla hidrològic, aprovat mitjançant aquest reial decret, la qual cosa va comportar la modificació i ampliació del Pla hidrològic anterior.

Ara bé, la Directiva no es va transposar totalment a la normativa obligatòria ja que per a açò es requereixen estudis d'alt cost personal com tècnic que no es varen poder dur a terme abans d'aprovar el Pla hidrològic esmentat. No sabem per què, Sr. Conseller, ens du avui aquí aquesta normativa i no ens explica per quin motiu resulta que no s'ha adaptat totalment el Pla Hidrològic a la normativa marc. I creim que són qüestions bàsiques que segur que tenen una explicació i que ens pensàvem que avui vostè ens les donaria.

Com també li he demanat a la primera intervenció, Sr. Conseller, perquè em pensava que vostè ens ho explicaria avui, si resulta que aquesta llei, aquest decret llei que avui validam, deroga o no deroga les decisions en altres lleis que vostès han aprovat que afavoreixen la sobreexplotació dels aqüífers. Voldria que vostè ens explicàs si seran vigents o no seran vigents? Perquè si vostè em diu, si no ho he llegit, la meua interpretació és que queden derogats.

Per tant, fa tres anys vostè va aprovar, a través de la Llei 13/2012, que el conseller podria, a partir d'ara, autoritzar, a partir del 2012, autoritzar 4.000 milions de litres d'extracció cada any. Jo li deman, amb aquest decret llei que avui validam, queda derogada aquella part o no? Si te'n vas a la disposició derogatòria única és molt clara: queda derogat tot el que estigui en contra del que avui s'aprova. I estaria bé que els ciutadans tot açò ho poguessin saber.

Som a la Diputació Permanent, no tindrem cap tipus de temps per parlar ni per tractar absolutament res i ens anirem sense que les qüestions més bàsiques quedin resoltes per part del Govern. Hauríem volgut que açò, evidentment, hagués funcionat d'una altra manera; hauríem volgut que hi hagués pogut haver una disponibilitat del conseller cap als grups de l'oposició a l'hora d'explicar qüestions com aquestes, que en molts de casos ben segur que podrien comptar amb el nostre suport, però que malauradament ens trobam, ens hem trobat ja no només amb açò, amb la Llei agrària també va passar el mateix, sense pràcticament informació i amb una voluntat, fins i tot, d'anar arraconant un poc l'oposició.

Nosaltres insistim, no donarem suport a aquest decret llei, els plantejaments que hi ha reforcen en qualsevol cas algunes de les reflexions que hem fet al llarg d'aquesta legislatura, hi haurà una abstenció per part del Grup Socialista. Ens hauria agradat, Sr. Conseller, que no només en fase de Diputació Permanent sinó que durant tota la legislatura, la seva política d'aigües hagués estat totalment diferent de la que ha desenvolupat al llarg de la legislatura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, està clar que som davant un decret llei que ha de transposar, ha de fer tota una sèrie de rectificacions, perquè així estam obligats per normativa europea, és evident que és necessari dur-lo a terme, però ho fan tard i malament, com sempre. El que està clar és que de l'informe de la Comissió Europea sobre els plans hidrològics qui en surten més malparades són les Illes Balears, Sr. Conseller, és la seva gestió, per tant, es refereixen totes aquestes qüestions al seu pla, setembre de 2013.

Per tant, Sr. Company, el que evidentment li hem de retreure és que durant tota aquesta legislatura tal com s'han fet les coses, el fet de la manca total de formalitat a l'hora de dur les qüestions, a part de les discrepàncies que hi ha hagut també en temes formals.

Som conscients, com deia, que aquest decret llei s'ha d'aprovar, som conscients que hem de dur a terme aquesta transposició, que estam fins i tot amenaçats, en aquest cas l'Estat espanyol que podria revertir cap a les Illes Balears, de sancions econòmiques, però no podem donar suport a un pla ni des del punt de vista formal ni per la mala planificació hidrològica de tota aquesta legislatura. Per això, votarem abstenció des del Grup MÉS.

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat demanaré a la Cambra si es valida o no el decret llei debatut, els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació i els vots negatius favorables a la derogació. Per tant, ara els deman els vots a favor.

Vots a favor? D'acord, 9.

Vots en contra?

Abstencions? 5.

Queda validat el decret llei avui debatut i un cop validat el decret llei demanaré si algun grup parlamentari, ho he de demanar segons el Reglament, desitja que es tramiti com a projecte de llei...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., en cas d'afirmatiu la sol·licitud serà sotmesa a la consideració de la Cambra. Entenc que no ho demanen, entenc que ningú no ho demana, per tant, queda aprovat el decret llei i no es tramitarà com a llei.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS